

داستان عزاداری های ما برای امامان در چنین ظرایفی باید دنبال شود

شماره پرسش: ۱۸۴۸۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۱/۳ ۰۳:۱۱:۳۵

متن پرسش

سلام استاد: یه سوال برام پیش اومده: ما در بحث معرفت نفس به جایی رسیدیم که اصالت رو کامل به من دادیم و تن رو فقط ابزار گرفتیم. شأن من رو اینقدر بالا پیدا کردیم که تن برامون خوار شد. حالا سوالم اینه که چرا برای امام عزاداری می کنیم در حالی که نفس ایشون در بهترین مکان و مقامه الان ولی برای جسم امام سالهاست عزاداری می کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هیچ وقت شیعه برای بدن امام خود عزاداری نمی کند! اگر حضرت سیدالشهداء «علیه السلام» از اسب پیاده می شوند و دست مبارک حضرت ابالفضل «علیه السلام» را برداشته بدان بوسه می زنند؛ از آن جهت است که اراده ای در پشت این دست نهفته بوده است که با بوسه زدن بر این دست، جان حضرت به آن نورانیت اراده ای جناب ابالفضل «علیه السلام» منتقل می شود. داستان عزاداری ما در چنین ظرایفی باید دنبال شود. موفق باشید